

การประชุมวิชาการเครื่องข่ายวิศวกรรมเครื่องกลแห่งประเทศไทยครั้งที่ 14
2-3 พฤษภาคม 2543 โรงแรมโนโวเทล เชียงใหม่

ผลกระทบของกลไกเปลี่ยนแปลงช่วงเวลาเปิดปิดวาล์วแบบต่อเนื่องในเครื่องยนต์สี่จังหวะ The Effect of Continuously Variable Valve Duration Mechanism in Four-Stroke Engine

รศ.สมชาย นรเศรษฐ์ศุภกาน พศ.ธรรมชัย นาคพิพัฒน์ และ ธิติพง อนันตพันธ์
ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กรุงเทพ 10520
โทร 02-3269987, e-mail:s1062024@kmitl.ac.th

Assoc.Prof.Somchai Norasethasopon Asst.Prof.Tawatchai Nakpipat and Thitiphol Anontaphan
Department of Mechanical Engineering, Faculty of Engineering,
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang Bangkok 10520, THAILAND
Tel. 02-3269987, e-mail:s1062024@kmitl.ac.th

บทคัดย่อ

ในการออกแบบเครื่องยนต์โดยทั่วไปจะคำนึงถึงย่านกำลังที่เหมาะสมกับการใช้งานเช่น เครื่องยนต์รอบต่ำ รอบปานกลางและรอบสูงซึ่งจะนำไปใช้ในรถแทรคเตอร์ รถครอบครัวและรถแข่งขันตามลำดับเป็นต้น แต่ถึงแม้จะออกแบบให้เครื่องยนต์มีย่านกำลังที่เหมาะสมแล้วก็ตาม ประสิทธิภาพในช่วงของย่านกำลังดังกล่าวจะมีค่าประมาณ 60 - <100% ในเครื่องยนต์พื้นฐาน ดังนั้นในบทความนี้จะได้ทำการทดสอบความเป็นไปได้ในการควบคุมอัตราการไหลของอากาศทั้งในทางเข้าและทางออกด้วยกลไกการเพิ่มและลดระยะเวลาการเปิดปิดวาล์วโดยใช้และวาล์วไอดีเสียแบบต่อเนื่องตามลำดับเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของเครื่องยนต์

Abstract

Designing of engine is normally concerned on the power band to be suitable for usage such as idle, middle and high speed. The above mentioned speed will be used in tractors, passenger cars and racing cars respectively. Even though the engine is well and suitably designed, the effectiveness of power band

should be approximately 60 - <100 percent. This assay will be therefore prepared for testing the fundamental possibility in controlling the air flow rate by increasing and decreasing the duration of intake and exhaust valve with variable valve duration mechanism (VVD) in order to increase the effectiveness of engine.

1. บทนำ

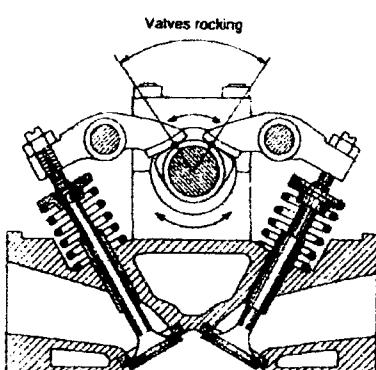
การออกแบบเครื่องยนต์ให้เหมาะสมกับการใช้งานในประเภทต่างๆ ก็จะมาจากความสมดุลของขนาดความจุ (c.c.) ย่านกำลัง ภาระที่ใช้ ความสูงเปลี่ยนเชือเพลิง ความหนาแน่นอากาศ ตันทุน ฯลฯ จากข้อมูลในรายละเอียดเหล่านี้รวมถึงประสบการณ์ของผู้ผลิตต่างๆ ได้พัฒนาขึ้นเป็นลำดับเกิดเป็นสัดส่วนที่ลงตัวในการใช้งานแต่ละประเภทโดยเฉพาะเช่น ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการอกสูบกับช่วงชักหรือเรียกโดยทั่วไปว่าช่วงชักสั้นหรือช่วงชักยาว ขนาดเต้นผ่าศูนย์กลางและความยาวของห่อไอดีและห่อไอเสีย ขนาดเต้นผ่าศูนย์กลางของวาล์วไอดีและวาล์วไอบีเสีย มุมะหวะว่างวาล์วไอดีและวาล์วไอบีเสีย ตำแหน่งการวางหัวเทียน รูปทรงห้องเผาไหม้ ไนฟ์มีการจุดระเบิด ระบบระบายความร้อน ระบบหล่อเลี้น

กำลังอัด การจ่ายเชื้อเพลิง รูปทรงของเพลาลูกเบี้ยว และ อื่นๆอีกมาก

จากความสัมพันธ์ของสัดส่วนต่างๆที่เหมาะสมดังกล่าวกับขนาดความจุ ย่านกำลัง และภาระที่กำหนดอย่างสมดุลสามารถที่จะเพิ่มประสิทธิภาพของเครื่องยนต์ให้สูงขึ้นได้ก็ตาม แต่ยานกำลังที่ได้มีช่วงการใช้งานที่แคบเกินไป สำหรับการใช้งานทั่วไป จึงเกิดแนวความคิดมากมายที่จะสร้างกลไกในการปรับสัดส่วนต่างๆเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดตามเงื่อนไขเฉพาะนั้นๆ เช่น องค์การเปิดลิ้นปีกผิวเรือ ภาระที่ใช้ ความเร็วรอบ ซึ่งสัดส่วนบางอย่างไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้หรือเปลี่ยนแปลงได้ยากหรือไม่คุ้มกับการลงทุน เช่น ความจุระบบอกรถูบ กำลังอัด การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิห้องเผาไหม้ฉับพลัน สัดส่วนบางอย่างสามารถเปลี่ยนแปลงได้แต่ไม่ต่อเนื่อง เช่น ความพยายามที่ไอเดีย ปริมาตรห่อรำมไอเดีย องค์การเปิดปิดวาล์วไอเดียและวาล์วไอเสีย และสัดส่วนบางอย่างสามารถเปลี่ยนได้อาย่างต่อเนื่อง เช่น ระบบเลื่อนช่วงเวลาการเปิดปิดวาล์วไอเดียและวาล์วไอเสีย

จะเห็นได้ว่ากลไกปรับสัดส่วนที่กล่าวมาเป็นความพยายามที่จะทำให้เครื่องยนต์มีความสามารถในการดูดอากาศเข้ากระบอกสูบได้มากขึ้น ซึ่งในบทความนี้จะได้เสนอแนวความคิดในการปรับช่วงเวลาของการเปิดปิดวาล์ว

2. การเปลี่ยนแปลงช่วงเวลาเปิดปิดวาล์วแบบไม่ต่อเนื่อง

รูปที่ 1 แสดงกลไกการทำงานของชุดขับเคลื่อนวาล์ว

กลไกการทำงานพื้นฐานประกอบด้วย 1. เพลาลูกเบี้ยว 2. กระเดื่อง 3. วาล์ว ดังมีรายละเอียดและการทำงานที่สัมพันธ์กันในรูปที่ 1 ซึ่งมีการออกแบบระบบขับ

เคลื่อนไหวแบบเพลาไวล์เดิร์ฟ (SOHC) มีข้อดีคือประยุคต์ใช้จ่ายในการผลิตแต่ก็มีข้อเสียคือ การควบคุมการเปิดปิดวาล์วในรอบที่สูงขึ้นจะเริ่มไม่แม่นยำ มีเสียงดังแต่สามารถแก้ไขได้ด้วยการเพิ่มระบบถ่าย瓦ล์วไอดรอลิก เมื่อใช้งานได้ระยะหนึ่งจะเกิดระยะห่างระหว่างกระดิองและก้านวาล์วมากขึ้นจึงต้องปรับตั้งสกรูที่กระดิองไว้ที่ 20,000 กม. ระยะห่างนี้เองเป็นผลให้ บล๊อกบล็อก ลดลงซึ่งจะทำให้ประสิทธิภาพโดยรวมของเครื่องยนต์ลดลงด้วยการทำงานลดลง ดังนั้นค่า duration จึงเป็นค่าสำคัญค่าหนึ่งในการคงประสิทธิภาพสูงสุดของเครื่องยนต์เอาไว้จากการเงื่อนไขต่างๆในการใช้งาน

ดังนั้นการตั้งระยะสกรูดังกล่าวจึงมีผลถึงค่า duration ด้วยโดยที่ระยะห่างมาตรฐาน 0.05 มม. วาล์วไอเดียเปิดที่ 2 องศาก่อนศูนย์ตายบนและปิดที่ 25 องศาหลังศูนย์ตายล่าง และวาล์วไอเสียเปิดที่ 33 ก่อนศูนย์ตายล่างและปิดที่ศูนย์ตายบน ซึ่งรอบการหมุนของสกรูปรับ 1 รอบจะเท่ากับระยะ 0.5 มม. ดังนั้นการตั้งวาล์วมาตรฐานจะกระทำโดยขั้นสกรูด้วยมือจนสูสีกับชันแล้วหมุนสกรูทางซ้าย 1/10 รอบ จากนั้นตรวจสอบความถูกต้องด้วยไดอลเกอร์และฟิลเลอร์เกอร์ จากนั้นเมื่อหมุนสกรูด้วยรอบต่างๆจะสามารถกำหนดค่า duration ได้และตรวจสอบด้วยไดอลเกอร์อีกครั้งก่อนทดสอบและบันทึก

ตารางที่ 1 คุณสมบัติของเครื่องยนต์ที่ใช้ทดสอบ

เครื่องยนต์	แบบ การจัดหางีสูบ กระบอกสูบ ๑๘๘๖ซี.ซี. ปริมาตร อัตราส่วนการอัด ความจุขั้นต่ำอื่นๆ วาล์วไอเดีย เปิด ปิด วาล์วไอเสีย เปิด ปิด ระยะห่างวาล์ว ไอเดีย ไอเสีย รอบเครื่องเพิ่มเติบโต	เครื่อง 4 จังหวะระบบ OHC เอียง ๘๐ องศาจากแนวลัง จำนวน ๑ ถุง ๕๐ x ๔๙.๕ ม.m. ๙๗.๒ ซ.ซ. ๘.๘ : ๑ ๐.๙ ซ.ซ. ๐.๗๕ ซ.ซ. ๒ องศาก่อนศูนย์ตายบน ๒๕ องศาหลังศูนย์ตายล่าง ๓๓ องศาก่อนศูนย์ตายล่าง ศูนย์ตายบน ๐.๐๕ ม.m. ๐.๐๘ ม.m. ๑๔๐๐ รอบนาที
คาร์บูเรเตอร์	แบบ แม่พุทลักษณ์ แม่พุทลิมเบา กระบอกว่างจาก ระยะสูตรถอย	P8 เมอร์ 75 เมอร์ 45 ๑-๕/๘ รอบจากปีดชุด ๑๐.๗ ม.m.
ระบบไฟฟ้า	จังหวะครุระเบิด หัวเทียน ระยะห่างหัวหัวเทียน	๑๕ องศาก่อนศูนย์ตายหนี ๑๔๐๐ รอบนาที NGK: C5HSA , C6HSA , C7HSA ๐.๖ - ๐.๗ ม.m.

3. ผลการทดสอบ

ในขั้นตอนแรกจะปรับสกุรความคุณประมานณาภานใน
การ์บูเรเตอร์และระยะห่างระหว่างกระเดื่องกันก้านวาล์วตาม

มาตรฐานแล้วบันทึกการสื้นเปลี่ยนเชือเพลิงในเวลา 2 นาที
ที่ 1400 รอบ/นาที

ตารางที่ 2 แสดงผลการปรับตั้งเมืองต้น

ครั้งที่	รอบสกุร การ์บูเรเตอร์	รอบสกุร วาล์วไอดี	รอบสกุร วาล์วไอก๊อฟ	เชือเพลิงที่ใช้ (ml.)
1	+2 จากปีดสุด	+1/4 จากปีดสุด	+1/4 จากปีดสุด	5.8
2	+1/4	+0	+0	5.9
3	-1/8	+0	+0	5.8

ครั้งที่	รอบสกุร การ์บูเรเตอร์	รอบสกุร วาล์วไائدี	รอบสกุร วาล์วไอก๊อฟ	เชือเพลิงที่ใช้ (ml.)
4	+2 จากปีดสุด	+1/8	+1/8	5.4
5	+1/4	+0	+0	6.5
6	-1/8	+0	+0	6.2

จากการทดลองจะเห็นได้ว่ามีการสื้นเปลี่ยนเชือเพลิงน้อยที่สุดในครั้งที่ 4 ดังนั้นจะใช้รอบสกุรปรับยาการ +2 รอบตลอดการทดลอง

ในขั้นตอนที่สองจะใช้วิธีการปรับสกุรอ กที่ละ +1/8 รอบ ทั้งวาล์วไอดีและวาล์วไอก๊อฟเพื่อหาความสัมพันธ์ของช่วงเวลาการเปิดปิดวาล์วทั้งสอง

ตารางที่ 3 แสดงผลการทดลอง

ครั้งที่	วาล์วไอดี				วาล์วไอก๊อฟ				เชือเพลิงที่ใช้ (ml.)
	รอบสกุร (รอบ)	ระยะห่าง (mm.)	เบต	ปีต	รอบสกุร (รอบ)	ระยะห่าง (mm.)	เบต	ปีต	
7	+0	0.1875	2ATC	21ABC	+0	0.1875	29BBC	4BTC	5.3
8	+0	0.1875	2ATC	21ABC	+1/8	0.25	25BBC	6BTC	6
9	+0	0.1875	2ATC	21ABC	+1/8	0.3125	22BBC	11BTC	6.4
10	+0	0.1875	2ATC	21ABC	+1/8	0.375	19BBC	14BTC	5.9
11	+0	0.1875	2ATC	21ABC	+1/8	0.4375	16BBC	17BTC	6.2
12	+0	0.1875	2ATC	21ABC	+1/8	0.5	14BBC	19BTC	6.2
13	+0	0.1875	2ATC	21ABC	+1/8	0.5625	13BBC	20BTC	6.1

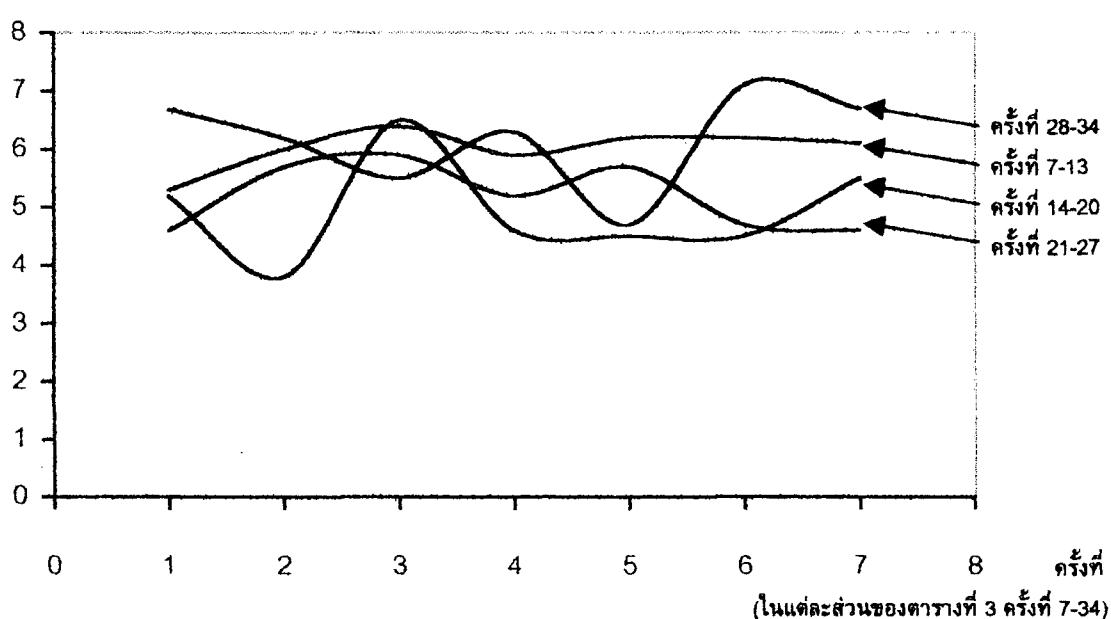
ครั้งที่	วาล์วไอก๊อฟ				วาล์วไอดี				เชือเพลิงที่ใช้ (ml.)
	รอบสกุร (รอบ)	ระยะห่าง (mm.)	เบต	ปีต	รอบสกุร (รอบ)	ระยะห่าง (mm.)	เบต	ปีต	
14	+1/8	0.25	6ATC	17ABC	-0	0.5625	13BBC	20BTC	5.5
15	+0	0.25	6ATC	17ABC	-1/8	0.5	14BBC	19BTC	4.5
16	+0	0.25	6ATC	17ABC	-1/8	0.4375	16BBC	17BTC	4.5
17	+0	0.25	6ATC	17ABC	-1/8	0.375	18BBC	14BTC	4.6
18	+0	0.25	6ATC	17ABC	-1/8	0.3125	22BBC	11BTC	6.5
19	+0	0.25	6ATC	17ABC	-1/8	0.25	25BBC	8BTC	3.8
20	+0	0.25	6ATC	17ABC	-1/8	0.1875	29BBC	4BTC	5.2

ครั้งที่	วาล์วไอดี				วาล์วไอดีเยี่ย				เชื้อเพลิงที่ใช้ (ml.)
	รอบสกุ (รอน)	ระยะห่าง (mm.)	เบ็ด	ปีต	รอบสกุ (รอน)	ระยะห่าง (mm.)	เบ็ด	ปีต	
21	+1/8	0.3125	9ATC	14ABC	+0	0.1875	29BBC	4BTC	4.8
22	+0	0.3125	9ATC	14ABC	+1/8	0.25	25BBC	8BTC	5.7
23	+0	0.3125	9ATC	14ABC	+1/8	0.3125	22BBC	11BTC	5.9
24	+0	0.3125	9ATC	14ABC	+1/8	0.375	19BBC	14BTC	5.2
25	+0	0.3125	9ATC	14ABC	+1/8	0.4375	16BBC	17BTC	5.7
26	+0	0.3125	9ATC	14ABC	+1/8	0.5	14BBC	19BTC	4.7
27	+0	0.3125	9ATC	14ABC	+1/8	0.5625	13BBC	20BTC	4.6

ครั้งที่	วาล์วไอดี				วาล์วไอดีเยี่ย				เชื้อเพลิงที่ใช้ (ml.)
	รอบสกุ (รอน)	ระยะห่าง (mm.)	เบ็ด	ปีต	รอบสกุ (รอน)	ระยะห่าง (mm.)	เบ็ด	ปีต	
28	+1/8	0.375	12ATC	11ABC	-0	0.5625	13BBC	20BTC	6.7
29	+0	0.375	12ATC	11ABC	-1/8	0.5	14BBC	19BTC	7.1
30	+0	0.375	12ATC	11ABC	-1/8	0.4375	16BBC	17BTC	4.7
31	+0	0.375	12ATC	11ABC	-1/8	0.375	19BBC	14BTC	6.3
32	+0	0.375	12ATC	11ABC	-1/8	0.3125	22BBC	11BTC	5.5
33	+0	0.375	12ATC	11ABC	-1/8	0.25	25BBC	8BTC	6.2
34	+0	0.375	12ATC	11ABC	-1/8	0.1875	29BBC	4BTC	6.7

หมายเหตุ เครื่องหมาย +,- หมายถึงการเปลี่ยนแปลงจากการทดสอบครั้งก่อนหน้ามุนช้ายและหมุนข้ามตามลำดับ

มลพิคทร์/2 นาที

รูปที่ 2 แสดงผลการทดสอบการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงสัมพันธ์กับช่วงเวลาการเปิดปิดความร้อน/นาที

4. วิเคราะห์

ในช่วงเครื่องเครื่องยนต์มีพัฒนาอย่างที่น่าสนใจดังนี้

1. เมื่อขับสกู๊ดออก +1/4 ทั้งวาร์ล์โอดี้และวาร์ล์ว่าเสียงมากกว่าค่ามาตรฐานปрактиกว่าเมื่อเร่งเครื่องจะมีคันด้าอุ่นมากและมีน้ำมันสำลักอุ่นมาบริเวณปากทางเข้าท่ออากาศสำหรับคอมบันน้ำมันเชื้อเพลิงของคาร์บูรเรเตอร์ซึ่งอาจจะเกิดจากสาเหตุต่อไปนี้

1.1 จากจำนวนรอบของสกู๊ดเห็นได้ว่าระยะ duration ของโอดี้และโอดี้มีค่าต่ำอย่างกว่ามาตรฐานซึ่งจะทำให้มีค่า over lab น้อยกว่าด้วย อย่างไรก็ตามการมี over lab ในรอบต่าจะให้ผลไม่ดีนักเนื่องจากแรงดันไอเสียที่ว่างเข้าสู่ห้องไอเสียมีความเร็วต่ำทำให้ไอเสียส่วนหนึ่งไหลย้อนกลับทางห้องห่อโอดี้ในช่วง over lab หรือบริเวณช่วงคุณย์ดัยบนก่อนที่ถูกสูบจะเริ่มดูดอากาศเข้าเครื่องยนต์ จึงมีน้ำมันเชื้อเพลิงเคลื่อนบริเวณห้องห่อโอดี้และปากทางเข้าท่ออากาศดังกล่าว อย่างไรก็ตามผลของ over lab จะให้ผลต่ำกว่ารอบสูงขึ้นไปเนื่องจากความเร็วของแรงดันไอเสียที่ว่างออกจากการห้องเผาไหมมจะเกิดแรงดูดในห้องห่อโอดี้ทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงขึ้น

1.2 เนื่องจากเครื่องยนต์นี้มีแรงม้าสูงสุดที่ 8000 รอบ/นาที และใช้คาร์บูรเรเตอร์เวนทูร์เดียวซึ่งไม่สามารถตอบสนองการผ่อนน้ำมันเชื้อเพลิงกับอากาศให้มีประสิทธิภาพสูงสุดได้ในทุกช่วงความเร็วซึ่งจะสังเกตได้ว่าในเครื่องยนต์สำหรับรถทัวร์ไปจะมีแรงม้าสูงสุดประมาณ 6000 รอบ/นาที ซึ่งมีพิสัยการทำงานที่แคบกว่าแต่ใช้คาร์บูรเรเตอร์แบบสองเวนทูร์ซึ่งมีประสิทธิภาพครอบคลุมมากขึ้นและจะเห็นได้ว่าการใช้เวนทูร์เดียวและพิสัยกว้างทำให้รอบเดินเบอร์อยู่ที่ 1400 รอบ/นาที

1.3 หัวเทียนที่โรงงานกำหนดให้ใช้มีสามเบอร์คือ C5HSA C6HSA และ C7HSA ซึ่งเป็นหัวเทียนร้อนและเย็นขึ้นตามลำดับ ในการใช้งานทัวร์ไปจะใช้เบอร์ C6HSA ซึ่งเหมาะสมกับการใช้งานในรอบปานกลางแต่ในการทดสอบความเป็นไปได้เบื้องต้นนี้จะใช้รอบเดินเบ้าห้องดัดทำให้หัวเทียนเกิดสภาพเย็นเกินไป มีเชม่าแก่มากและเมื่อใช้ทดสอบนานขึ้นอาจให้ผลลัพธ์เคลื่อนได้ซึ่งเปลี่ยนเป็นเบอร์ C5HSA ซึ่งมีผลให้เข้มปลดลง

การลดความมีอิทธิพลนี้จะได้จากการปรับสกู๊ดอากาศที่คาร์บูรเรเตอร์แต่ปрактиกว่าสิ้นเปลืองเชื้อเพลิงสูงขึ้น ซึ่งอาจเป็นผลจากเวนทูร์เดียวตั้งกล่าวและสิ่งรอบ

ข้างต่างๆ เช่น หัวเทียนที่ใช้ยังร้อนไม่พอทั้งนี้จะยังไม่มีการเปลี่ยนของศักยภาพจุดระเบิดเข้าช่วยเนื่องจากต้องการเทียบมาตรฐานกับผลของการเปลี่ยน duratiook ให้มากที่สุด

2. เมื่อปรับระยะห่างคัวการหมุนสกู๊ดออกอีก +1/8 รอบ ทั้งวาร์ล์โอดี้และวาร์ล์ว่าเสียงมากกว่าอากาศสำลักของคาร์บูรเรเตอร์หายไป เครื่องยนต์เดินเรียนขึ้นและเมื่อเร่งเครื่องมีคันด้าอุ่นลงมากแต่ยังคงมีเชม่าแก่ที่บริเวณเขี้ยวหัวเทียนซึ่งน่าจะเกิดจากเวนทูร์เดียวและหัวเทียนร้อนไม่พอตั้งกล่าว

ผลการทดสอบความเป็นไปได้เบื้องต้นมีสิ่งที่น่าสนใจดังนี้

1. ในการดั้งระยะห่างระหว่างกระเดื่องกดวาร์ล์กับก้านวาร์ล์ในตอนแรกมีระยะห่างมากกว่ามาตรฐานที่กำหนดคือ 0.125 มม. กับ 0.05 มม. ซึ่งหมายความว่าจะมี duration และ overlab น้อยกว่ามาตรฐานแต่จากการทดสอบในรอบเดินเบาปрактиกว่ามีคันด้าเกิดขึ้นทั้งขณะเร่งและไม่เร่งซึ่งในความเป็นจริงการใช้งานในรูปแบบทัวร์ไปจะอยู่ในรอบปานกลางซึ่งจะหมายความกับสัดส่วนต่างๆ มากที่สุดทำให้หัวเทียนสะอาดไม่มีเชม่าและมีการสะสมความร้อนสูงกว่าในรอบเดินเบาอย่างเดียว ดังนั้นในการใช้งานทัวร์ไปน่าจะไม่เกิดคันด้ามากดังที่ทดสอบเนื่องจากความร้อนสะสมตั้งกล่าว ซึ่งอาจเกี่ยบได้กับการใช้หัวเทียนเบอร์ต่ำกว่า C5HSA (ร้อนกว่า) สำหรับการทดสอบนี้

2. จากผลการทดสอบโดยรวมจะกำหนดการปรับ duration ของวาร์ล์โอดี้เป็นลักษณะ major tuning ในขณะที่การปรับ duration ของวาร์ล์โอดี้เป็นลักษณะ minor tuning ซึ่งจากการทดสอบแสดงว่าที่รอบเดินเบาการเปิดวาร์ล์โอดี้จะเปิดหลังคุณย์ดัยบนเล็กน้อยและควรปิดหลังจากคุณย์ดัยล่างเล็กน้อยเช่นกัน ส่วนการเปิดวาร์ล์โอดี้จะเปิดก่อนคุณย์ดัยล่างเล็กน้อยและควรปิดที่ก่อนคุณย์ดัยบนเล็กน้อยเช่นกัน

การเปิดวาร์ล์โอดี้หลังคุณย์ดัยบนเล็กน้อยจะให้ผลไม่กระทบจากแรงดันไอเสียที่ออกไปซึ่งมีแนวโน้มจะให้ผลเข้ามาในรอบต่ำเกิดเป็นแรงดันย้อนกลับก่อนที่จะถูกดูดกลับเข้ามาอีกครั้งหนึ่ง และจากการเปิดหลังคุณย์ดัยบนตั้งกล่าวจะทำให้เกิดแรงดูดสูญญากาศซึ่งจะช่วยเร่งอัตราการไหลของอากาศในจังหวะแรกได้อย่างดี ส่วน

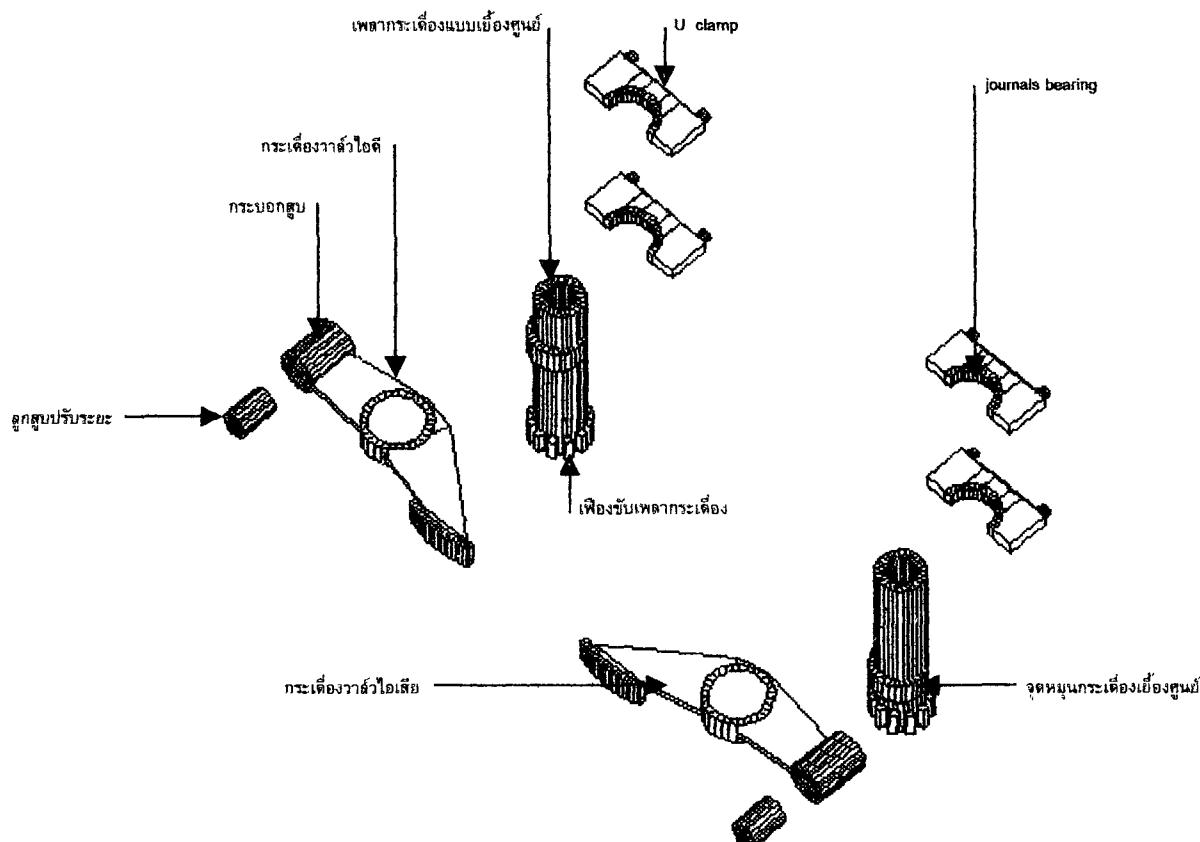
การปิด瓦ล์วหลังจากศูนย์ด้วยล่างเลิกันอยจะมีผลให้
อากาศที่อยู่ในระบบออกสูบไม่เหลืออกเนื่องจากมวล
อากาศมีแรงเฉียบต่ำในรอบต่ำซึ่งในทางตรงกันข้ามเมื่อ
รอบสูงขึ้น มวลอากาศจะมีแรงเฉียบมากขึ้นทำให้มีช่วง
เวลาอัดด้วยก่อนที่จะเหลือออกทางเดิมจึงสามารถยืดเวลา
การปิด瓦ล์วออกไปเพื่อให้มวลอากาศไหลเข้ามาอัดด้วย
ได้มากอย่างเต็มที่

การเปิดวาร์ล์วิโอเสียควรเปิดใกล้กับศูนย์ตายล่าง
เนื่องจากมีแรงดันไนโตรเจนมากนักในรอบตัวทำให้แรงดัน
สามารถไหหล่อออกได้หมดก่อนวาร์ล์จะปิดและยังหมายถึง
การกักเก็บแรงดันให้นานที่สุดอีกด้วย ส่วนการปิดวาร์ล์จะ
ควรปิดใกล้ศูนย์ตายบนเนื่องจากแรงดันต่ำดังกล่าวจึง
ควรให้ถูกสบไปไօเสียออกจนใกล้ศูนย์ตายบน

ทั้งนี้เวลาในการเปิดปิดวาร์โอลด์และวาร์โอลีเสีย
ไม่มีกฎหมายตัวเนื่องจากมีปัจจัยอื่นๆ อีกเข้ามาดูดซูญย์กลาง
ในการเปิดปิดวาร์โอลด์และวาร์โอลีเสีย (lobe center)
ซึ่งเลื่อนจากตำแหน่งเดิมไม่ได้ในกรณีนี้และยังมีเส้นผ่า
ศูนย์กลางและระยะของวาร์โอลด์และวาร์โอลีเสียและ
รวมถึงกำลังอัดเติมของเครื่องยนต์อีกด้วย

3. จากรูปที่ 2 จะเห็นว่าเส้นกราฟที่ได้จากการทดสอบมีลักษณะไม่รูบเรียงซึ่งคาดว่าหัวจะเกิดจากการกัดก่อนภายในห่อไอเดียและไอเดียโดยจะสังเกตุเห็นว่าเส้นกราฟครั้งที่ 7-13 และ 21-27 จะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ทำนองเดียวกันกับครั้งที่ 14-20 และ 28-34 ก็จะมีลักษณะโดยรวมคล้ายคลึงกันด้วยซึ่งคุณลักษณะการกัดก่อนนี้สามารถถูกได้จากการออกแบบห่อไอเดียที่ใช้หลักการของคลื่นแรงดันภายในห่อซึ่งคลื่นแรงดันนี้ถูกอยู่ในจังหวะที่วิ่งออกจากวาร์โวไอเดียก็จะสามารถช่วยลดเวลาไอเดียในจังหวะต่อไปได้ ในทางตรงข้ามถ้าอยู่ในจังหวะที่คลื่นแรงดันวิ่งเข้าหาวาร์โวไอเดีย คลื่นแรงดันดังกล่าวก็จะต้านแรงดันห่อไอเดียในจังหวะต่อไปทำให้เหลือภารกิจซึ่งอาจทำให้มีไอเดียตกค้างรวมถึงความสามารถในการคิดไอเดียต่อลงด้วยเนื่องจากความเป็นสัญญาณจะมีส่วนช่วยลดเวลาไอเดียในจังหวะเริ่มต้นได้ดังกล่าว

อย่างไรก็ตามในเครื่องยนต์รอบตัวสมัยใหม่หลายเครื่องไม่ได้ใช้หลักการสูญญากาศช่วยดูดไอดีแต่จะใช้แรงดันไออกซิเจนในช่วง overlab ช่วยดูดไอดีแทนแต่ต้องลดระดับยกเว้นและขนาดของวาร์ล์ฟให้สัมพันธ์กันด้วย

รูปที่ 3 แสดงชื่นส่วนหลักของกลไกเปลี่ยนแปลงช่วงเวลาเปิดปิดความสว่างแบบต่อเนื่อง

5. แนวความคิดกลไกเปลี่ยนแปลงช่วงเวลาเปิดปิดวาล์วแบบต่อเนื่อง

จากรูปที่ 3 แสดงกลไกหลักซึ่งจะเห็นได้ว่ามีการเปลี่ยนแปลงจากรอบเพลาลูกเบี้ยวตามเส้นทางเดินของลูกศุก โดยมีชิ้นส่วนที่เปลี่ยนแปลงคือ

1. เพลากระเดื่องพร้อมจุดหมุนเบื้องต้นยัง จะทำงานด้วยการหมุนจากเพื่อชับเพลากระเดื่องซึ่งสามารถหมุนได้หลายวิธีซึ่งผลจากการหมุนนี้จะเลื่อนระดับความสูงของกระเดื่องด้วยจุดหมุนเบื้องต้นยังเพลากระเดื่อง โดยภายในเพลากระเดื่องนี้จะบรรจุแรงดันน้ำมันเครื่องเพื่อส่งแรงดันไปยังลูกสูบโดยผ่านทางกระเดื่อง

2. U clamp ใช้ยึดเพลากระเดื่องแบบ journal bearing สามารถบังคับให้เพลากระเดื่องหมุนรอบตัวได้

3. ลูกสูบปรับระยะ มีหน้าที่ลดช่องว่างระหว่างกระเดื่องกับก้านวาล์วเหมือนกับระบบเดิมแต่มีการทำท่านที่แตกต่างกันกล่าวคือ ขณะที่กระเดื่องไม่ได้กดวาล์ว ลูกสูบปรับระยะจะเลื่อนออกด้วยแรงสปริงและแรงดันน้ำมันเครื่องเพื่อให้ชิดกับก้านวาล์วแบบเดียวกันแต่เมื่อกระเดื่องเริ่มกด ลูกสูบปรับระยะจะยอมเลื่อนด้วยกลับจนถึงระดับที่ช่องทางน้ำมันเข้าลูกสูบปิดที่ตำแหน่งเดิมซึ่งหมายความว่าถ้าใช้ระบบเดิมจะไม่ให้ผลในการลด duration เนื่องจากน้ำมันเครื่องจะเข้าไปเดิมเดิมในระบบอกรูป

โดยวิธีการหมุนเพลากระเดื่องนี้แบ่งได้สองวิธีคือ

1. แบบ 90 องศา 2. แบบ 180 องศา โดยเริ่มต้นที่แนวระดับซึ่งเป็นระยะที่ทำให้กระเดื่องอยู่ใกล้กับก้านวาล์วและเพลาลูกเบี้ยวมากที่สุดซึ่งหมายความว่าจะมี duration มากที่สุด ดังนั้นเมื่อหมุนเพลากระเดื่องไป 90 หรือ 180 องศาจะทำให้มี duration น้อยที่สุด ทั้งนี้เพลาแบบ 90 องศาจะดองเยื่องตัวมากกว่าเพลาแบบ 180 องศา ส่องเท่าถ้าให้มีระยะยกเท่ากันแต่จะแตกต่างกันที่รอบหมุนของเพลากระเดื่องและการเลื่อน lobe center

เนื่องจากเครื่องยนต์ที่ใช้หดลงมีลักษณะของลูกเบี้ยวเป็นทรงสูงและ duration แคบจึงอาจทำให้ผลของการปรับเปลี่ยน duration มีประสิทธิภาพน้อยกว่าลักษณะของลูกเบี้ยวที่มี duration กว้างกว่าแต่ระยะยกการล็อคต่ำกว่าที่ให้แรงม้าเท่าๆ กัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องออกแบบรูป

ทรงของเพลาลูกเบี้ยวใหม่เพื่อให้เข้ากันได้กับระบบที่เปลี่ยนไปให้มากที่สุดซึ่งจะได้เสนอต่อไป

6. สรุป

จากการทดสอบความเป็นไปได้เบื้องต้นจะเห็นได้ว่ามีการสินเปลี่ยนเชือเพลิงน้อยลง 28.3% ในครั้งที่ 19 ด้วยเงื่อนไขช่วงเวลาการเปิดปิดวาล์วโดยเปลี่ยนเส้นทางเดินแบบไม่ต่อเนื่องซึ่งปริมาณการใช้เชือเพลิงจะเป็นมิลลิตรต่อโหลดที่เท่ากันคือเพลาข้อเหวี่ยงและชุดกำเนิดไฟฟ้าต่อเวลาซึ่งหมายถึงการเทียบวัดค่า consumption แบบมาตรฐาน ดังนั้นจากความเป็นไปได้ดังกล่าว จะนำไปสู่ระบบกลไกเปลี่ยนแปลงช่วงเวลา เปิดปิดวาล์วแบบต่อเนื่องเดิมรูปแบบซึ่งจะวัดแรงม้า แรงบิด อัตราการไหลของอากาศในห้องไอดี อุณหภูมิที่จุดต่างๆ การวัดอุณหภูมิในห้องไอเสียและมลพิษต่างๆ ทุกๆ 500 รอบในช่วง 1400 – 8500 รอบ/นาทีและทุกๆ 25 เปลอร์เซนต์ของลิ้นปีกมีเสื้อ ซึ่งจะกระทำบนแท่นทดสอบในครั้งเดียวในแต่ละเงื่อนไขเพื่อความถูกต้องโดยมีการทดสอบเครื่องยนต์ในสเปคพื้นฐานด้วยวิธีเดียวกันเป็นข้อมูลเปรียบเทียบ

อีก สำหรับกลไกเปลี่ยนแปลงช่วงเวลาเปิดปิด วาล์วแบบต่อเนื่องดังกล่าวจะไม่รวมถึงชุดควบคุมกลไกเนื่องจากระบบที่ใช้อยู่ในปัจจุบันสามารถควบคุมกลไกในลักษณะนี้ได้เป็นอย่างดี

7. กิจกรรมประการ

ขอขอบคุณ ผศ.ดร.พิพัฒน์ วงศ์เจริญ หัวหน้าภาควิชาไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ใน การเอื้อเพื่อสถานที่และเครื่องยนต์ที่ใช้ในการทดสอบความเป็นไปได้เบื้องต้นในครั้งนี้

8. เอกสารอ้างอิง

[1] Heinz Heisler, " Advanced engine technology ", Edward Arnold ,1995

[2] รศ.วีระศักดิ์ กรณ์วิเชียร, " เครื่องยนต์เผาไหม้มภายในทุตุษีและ การคำนวณ ", วิทยพัฒน์, 2543

[3] หลวง รับสิริ, " เครื่องยนต์เผาไหม้มภายใน ", ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์